

MALDOS INTENCIJOS

1. Mes ir toliau meldžiamės už brolio Dovydo reabilitacijos procesą: „O, Šventoji Dvasia, nuramink vidinį brolio Dovydo chaosą. Sudėliok visa į savo vietas savo nuostabiame kūrinyje: mintis, vaizdą, žodžius, judėjimą, visą savo vaiko būtį.“ Ačiū už tą džiaugsmą, kurį Tu jam suteiki ir kurį jis mums perduoda kiekvieno apsilankymo metu.
2. Melskimės už keturis naujus postulantes – Paulą (tar. Polą), Pierrą (tar. Pierą), Juliettą (tar. Džiuljetą) ir Sarą, – pradedančius naują gyvenimo su Kristumi etapą. Taip pat už ištvermę ir atkaklumą tęsiant savo pašaukimo kelią. Kad nuolat būtume vis labiau prisirišę prie Kristaus tam, kad augtume šventume ir geriau tarnautume Bažnyčiai. Taip pat melskimės už Tomą ir Mariją, kurie Baltriškėse gyvens šv. Jono Krikštytojo metus.
3. Melskimės už bendruomenę Konge su br. Benoit (tar. Benua), br. Juozapu, br. Cyrille (tar. Sirilu) ir br. Pascal (tar. Paskaliu), kurie priims du jaunos savanorius bei vieną suaugusį, trokštančius melstis ir tarnauti Konge. Roger (tar. Rožė), jaunas „prepostulantas“ pradės savo nuotyki sekdamas Kristų. Tegu Šventoji Dvasia apšviečia ir sustiprina kiekvieną šios Porcinkulės gyventoją, visus jų darbus, malda, evangelizaciją, šios vietos sutvarkymą, kad ji taptų šviesos ir bendrystės vieta. Melskimės, kad Konge įsivyratų taika.
4. Mes jums patikime kaimo bažnyčios sutvarkymo darbų tąsą ir katilinės įrengimą. Tegu visi šie tvarkymai leidžia mums geriau priimti jaunuolius ir šeimas, kurios nori augti tikėjime.
5. Melskimės už Šv. Damijono namus Vilniuje ir Kaune, taip pat už visas Šv. Damijono maldos grupes. Tegu šios vietos tampa šviesos, meilės, šventumo siekimo, evangelizacijos židiniiais.

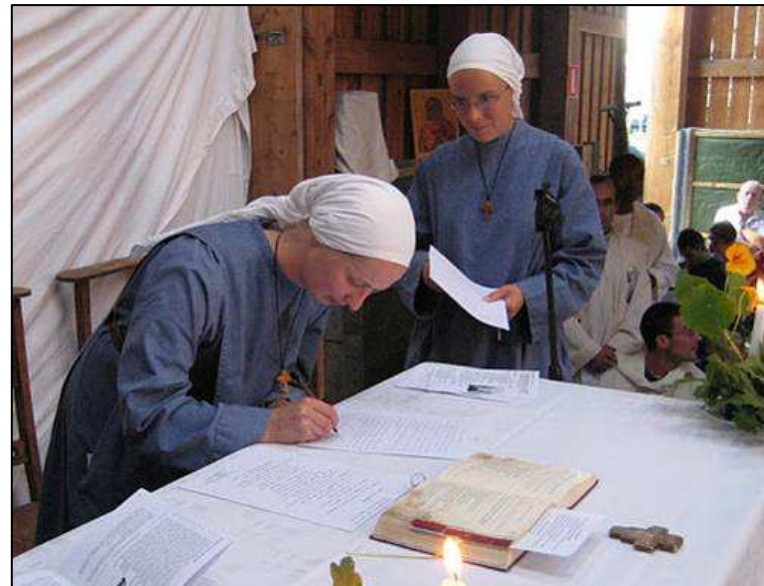
Mes sustojome
Aušvice, kur
meldėmės
Maksimilijono
Kolbės celėje,
kur jis išgyveno
tiek savo
kankinystę, tiek
šios vietos
kančias...

Tiberiados bendruomenė
Baltriškės

2011 m.
spalis
gruodis

Maldos bendrystė

*Sesuo Dalia pasirašo amžinųjų įžadų davimo dokumentą,
ačiū Tau, Viešpatie!*

Brangus(-i) besimeldžiantis(-i) drauge,

ramybė tau!

Tuo metu, kai jums rašau, baigiame suvežti į tvartą du vežimus šieno. Tai tas pats tvartas, kuris po dviejų dienų bus perkeistas į koplyčią, kad galėtume jame švęsti sesers Benediktos, sesers Dalios ir brolio Gonzago amžinuosius įžadus. Po šešerių metų buvimo ir išvalgų Tiberiadoje jie džiaugsmingai leidžiasi į šį nuotykį sekdami Kristumi. Tai Jėzus yra mūsų kelias, Jis pirmasis atvėrė šį naująjį Evangelijos kelią. Pašvestasis gyvenimas, kaip ir visas krikščioniškas gyvenimas, - tai mylėti su kaupu, leisti krikšto malonei mus nušviesti bei Šventajai Dvasiai bei broliams ir seserims mus pašventinti tam, kad taptume šviesos vaikais, „apšviestaisiais“ ir kad neštume pasauliui prisikėlusio Kristaus spinduliuojančią šviesą. Mūsų broliai ir seserys duos neturto įžadą, kad viską priimtų ir būtų lengvi it balandžiai. Jie renkasi paklusnumą, kad kaip Kristus išengtų į mylinčio Tėvo valią.

Per šį atsidavimą, šį nusižeminimą jie įgyja širdies ramybę, kuri supaprastina bendrystę, ir siekia gyventi Trejybės gyvenimą, tarnaujant kitiems. Jie pasirenka atsisakyti sukurti šeimą tam, kad priimtų didelę visuotinės Bažnyčios šeimą. Jų išsipareigojimas yra tikra santuoka su Kristumi.

Mes taip pat dėkojame Pjūties Šeiminkui, spalio ketvirtą dieną, mums atsiųsiančiam dvi seseris belges, Sarą ir Juliettą (tar. Džiuljetą), taip pat Pierrą (tar. Pierą), jauną prancūzą, bei Paulą (tar. Polą), mūsų pirmąjį brolių kiną, brolio Emanuelio misijų vaisių.

Spalio 1 d. sesuo Dalia, sesuo Benedikta ir brolis Gonzagas davė amžinuosius įžadus. Šia proga prie mūsų prisijungė ir brolis Dovydas (centre).

Naujienos apie brolių Dovydą

Brolis Dovydas dabar sugrįžta kiekvieną savaitgalį į Tiberiadą. Jo gijimo kelias yra didelio dėmesio ir meilės šaltinis. Jis išgyvena Velykų slėpinį. Kai aš jo paklausiau, kas jam yra sudėtingiausia šiuo metu, jis atsakė, kad vis dar yra sunku surasti tinkamus žodžius bei frazes. „Bet galbūt tu gali, – paklausiau aš jo, – pasakyti dviem žodžiais, kuo tu dabar gyveni?“ Jis atsakė: „Manyje yra džiaugsmas ir chaosas.“ Šis pasakymas mane labai palietė, nes būtent tą ir išgyvena brolis Dovydas. Jis džiaugiasi tuo, kad tiki, džiaugiasi matydamas, kad yra mylimas šeimos bei Tiberiados brolių ir seserų. Jis džiaugiasi savo pašaukimo dovana. Bet yra ir kančios, tai būti sužeistam, sumišusiam ir ribotam.

KALENDORIUS

Spalis

- Ant. 11-14 d. Anoniminių alkoholikų grupė
- Ant. 11-12 d. Misija į Panevėžį, Radviliškį ir Šiaulius
- Penk. 14 d.–16 d. Piligrimų centras iš Kauno ir SD maldos grupė iš Kauno
- Ant. 18-19 d. Misija į Kėdainius ir Kauną
- Tre. 19-21 d. 20 mokinių iš Vilniaus
- Šeš. 22-23 d. Paauglių savaitgalis ir SD maldos grupė iš Panevėžio
- Ket. 27d. Ses. Dalia, Klara ir Benedikta Lietuvoje (iki lap. 8 d.)
- Penkt. 28d.–1 d. Šv. Damijono grupės nariams ir vyresniesiems

Lapkritis

- Ant. 1 d. **Padėkos už sesės Dalios amžinuosius įžadus šv. Mišios, visi esate laukiami**
Padėkos Šv. Mišios bus aukojamos 11.00 val., po šv. Mišių agapė
- Penkt. 4–6 d. Savaitgalis latviams
- Šeš. 12-13 d. Vaikų savaitgalis
- Penkt. 18-20 d. Panevėžio Vyskupijos jaunimo centro vadovams ir SD maldos grupė iš Vilniaus
- Ant. 22-25 d. Misija į Varėną ir Druskininkus
- Penkt. 25-27 d. Savaitgalis tėvams
- Pir. 28-30 d. Dykumos dienos

Gruodis

- Penkt. 2-4 d. Bendrakeleiviai ir Ateitininkų medikų korporacija
- Penkt. 9-11 d. Kauno jaunimo grupė ir 10 studentų iš Šv. Juozapo parapijos
- Pir. 26-30 d. Kalėdų stovykla

Brolis Egidijus ir Vytukas „pravažiuoja“ su ritiniu pasėjęs žolę aplink bažnyčią.

Katilo, šildysiančio bažnyčią, atvežimas. Nagi, dar šiek tiek pastangų, kad jį įstumtume į vidų!

UOLUMAS PRITRAUKIA PAŠAUKIMUS

Šiais metais bendruomenės rekolekcijos mus nuvedė į Čekiją, į vieną cistersų vienuolyną, įkurtą prancūzų vienuolių 1999 m. Ten gyvena 25 broliai, dauguma čekų. Būtent jų jaunimas mus labiausiai ir palietė, su jais į maldą eidavom kaip į šokius, buvo daug veržlumo, entuziazmo. Mums prireikė šiek tiek laiko, kad priprastume prie jų liturgijos, kad laiku imtume versti psalmyno puslapius...viskas vyko čekų kalba.

Brolis Siluanas, brolis Pranciškus ir brolis Egidijus apsirengę darbo rūbais, ruošiasi padėti cistersų vienuoliams nukasti bulves.

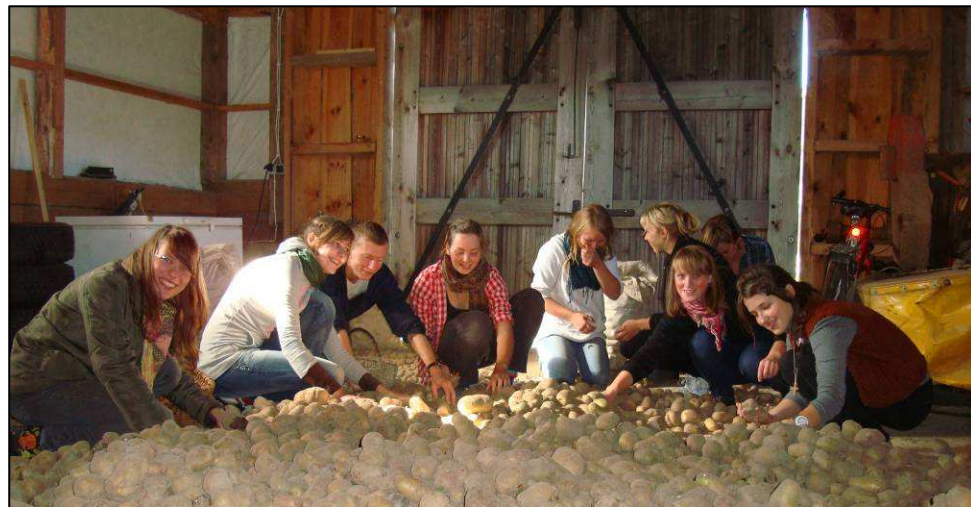
Kiekvieną rytą tėvas Romarik mums kalbėdavo apie maldą, Dievo Žodžio skaitymą, bendruomeninį gyvenimą. „Maldoje mes stengiamės būti Dievo akivaizdoje. Malda yra pasyvi, bet ji yra ir kovojanti, tai laikas, kai trokštama priimti, esame priimančiais. Reikia, kad ji virstų įpročiu ir kad liktume ištikimi jai. Melstis be paliovos – tai eiti nuo Dievo prie Dievo, Jo nepalikti net einant į darbą.“

Bendruomenės pavyzdys mus skatino; tyla, paklusnumas buvo išgyvenami iš tikrųjų. Uolumas pritraukia pašaukimus. Cistersai iš Novy Dvur vienuolyno dirba žemę, taip pat prižiūri didelį mišką, kas jiems leidžia ekonomiškiau šildytis. Jie atnaujino seną fermą ir dabar stato gražius svečių namus. Tuo metu, kai mes buvome šioje bendruomenėje, keletas kunigų iš šio regiono čia taip pat turėjo rekolekcijas. Kelionė buvo kaip piligrimystė. Sustojimas Čenstachovoje leido visiems kartu pasiaukoti Mergelei Marijai. Šv. Bernardas yra pasakęs: „Kai norite ką nors paaukoti Dievui, atiduokite tai į Marijos rankas.“ Buvo gera po visų vasaros misijų kelioms dienoms atsitraukti.

Brolis Pranciškus

Savo naujajame valgomajame turime didelę akmeninę kenčiančio Kristaus statulą. Brolis Dovydas ją mėgo ir anksčiau, o šiandien ją apkabinęs pasakė: „Jis kenčia kaip aš“. Tai nebuvo skundas, bet tiesiog konstatavimas. Taip, Kristus prisiėmė mūsų negalias ir užsikrovė mūsų ligas.

Kiekvienas susitikimas, kiekvienas apsilankymas pas brolių Dovydą yra džiaugsmo šaltinis, nes mes randame suaugusį brolių, bet su vaiko širdimi, visiškai atsidavusių, visiškai priklausomą ir kuris mus nustebina žodžiais apie gyvenimą ir kartais net skardžiu juoku, kuris mus nuramina.

Daug jaunuolių atvyko į šv. Pranciškaus savaitgalį. Jie dalyvavo nuimant derlių ir rūšiuojant bulves. Ačiū Tau, Viešpatie, už žemės vaisius!

Trokšti šventumo

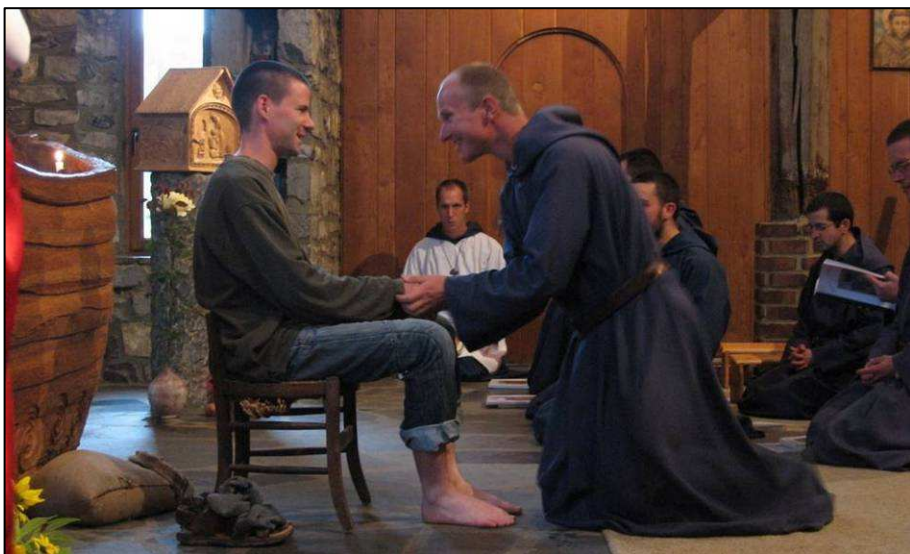
Koks nuostabus spalio mėnuo su visais savo šventaisiais: šv. Pranciškumi, šv. Teresėle, šv. Brunonu...Jie visi gimė iš Dievo meilės, jie yra Šventosios Dvasios šedevrai. Jie yra Kristaus aidas. Jų gyvenimas mus užburia. Mūsų gyvenimas susideda iš troškimų, taigi maitinkime šventumo troškimą. Tai yra įprastas visų Kristaus draugų kelias. Ateik, Šventoji Dvasia!

Ačiū už jūsų brangią maldą ir draugystę, tai yra konkretus būdas, kuris kartu su mumis kuria šią bendruomenę tam, kad pasitarnautų Bažnyčios grožiui.

Brolis Morkus

ATIDUOTI JĖZUI SAVO GYVENIMĄ

Šią rugsėjo 14 d. džiaugiausi galėdamas apsivilkti bendruomenės abitu. Dabar iš tiesų jaučiuosi Tiberiados broliu, tad šis abitas atspindi naują mano gyvenimo tarpsnį sekant Kristumi, naują gimimą, prisikėlimą. Į tai aš žvelgiu kaip į etapą, kuris po didelių pastangų tapo prieinamas, kaip į etapą, vedantį į vienybę su Kristumi. Dabar galiu už savo nugaros palikti praeitį ir ryžtingai, palaikomas bendruomenės ir Dievo meilės, judėti į priekį.

Po kojų plovimo kiekvienas brolis ateina parodyti savo džiaugsmo priimti br. Olivier (tar. Olivière) į bendruomenę.

Šie postulantūros metai išties buvo pilni išbandymų. Aš perėjau iš vieno gyvenimo į stipriai kitokį. Tai iš manęs pareikalavo nemažai laiko prisitaikyti. Laimei, Jėzus manęs neapleido ir suteikė man stiprybės atkakliai laikytis šio kelio, nepaisant nesėkmių ir silpnumų. Per šiuos dvylika mėnesių Dievo troškimas nenustojo augęs. Kaip ir tremties metu, Dievas mane vedė per dykumą. Jis man leido pajaukti troškulį ir suvokti, kad Jis vienas tegali jį numalšinti.

Birželio 9 d. patyriau avariją kartu su broliu Dovydu. Šis įvykis, kuris mums, bendruomenei ir mūsų artimiesiems reiškė tragediją, leido man tuoj pat suvokti, jog Dievas gali bet kokį blogį paversti gėriu. Didžiausia malonė buvo suprasti Dievo meilę man, pirmiausiai per tai, kad aš ir brolis Dovydas išgyvenome per stebuklą, taip pat per šią milžinišką maldos „grandinę“, prasidėjusią pirmąją avarijos dieną.

Mes pradėjome keliauti nuo Zakopanės ir keturias dienasėjome per kalnus. Ypač kalnuose žmonės nepaprastai geri – visi pasveikindavo: „Czencz Boże“ (telaimina Dievas), daug kas norėjo pabendrauti ir kartais panaudojant daug gestų, kelis žodžius ir lakią vaizduotę beveik susišnekėdavome. Viename kaime ieškojome kunigo, kad galėtume aukoti šv. Mišias. Po Mišių jis mus kvietė į kleboniją ir matydamas, kad bus sunku susišnekėti, paskambino savo draugui, kad jis verstų telefonu. Kunigas labai norėjo mums padėti, kai išėjome, davė mums pinigų ir nepavyko to atsisakyti. Paprastai vakare ieškodavome bažnyčios ir belsdavomės į kleboniją. Kunigai ir vienuoliai mus taip šiltai priimdavo, maitindavo, duodavo maisto kelionei ir dar dažnai pinigų, kad net kartais norėdavome sakyti: „užtenka“. Lenkai taip pat turi posakį: „Svečias į namus, Dievas į namus“ bei „Prašom valgyti.“ Visi labai norėjo bendrauti ir tam prireikdavo daug išradingumo.

Mus taip pat palietė lenkų pamaldumas: pilnos bažnyčios, kur visi gieda, visur kryžiai net kalnuose, miškuose. Vos ne kasdien praeidavom pro šventoves, vietines piligrimystės vietas...

Čenstachovoje mums pasiūlė melstis visą naktį prie paveikslo. Galvojau, kad tai bus proga ramiai pasimelsti, bet kai užėjome į bažnyčią, negalėjome atsistebėti – ir naktį ji buvo pilna žmonių. Buvo atvykę du autobusai su žmonėmis iš Kielcės parapijos, kalbėjome daug rožinių, meldėmės kryžiaus kelią, šventėme šv. Mišias, buvo daug giesmių, litanijų... ir kas dvi valandas kunigas sakydavo: „Išeikite iš Dievo, dabar pertrauka.“

Visko net negaliu papasakoti, bet žmonių gerumas, malda ir visos šios stiprios patirtys davė daug vitaminų mano tikėjimui.

Brolis Egidijus

Pirmasis maldos grupės susitikimas Raseiniuose su br. Bartu ir Tomu

Mane palietė popiežiaus Benedikto XVI per įvairius pamokslus ir žinutes sakyti žodžiai; jis mums paliko daugybę pabrėžimų, o laiškas, kviečiantis jaunimą į Madridą, buvo labai gilus ir asmeniškasis. Aš norėčiau pacituoti keletą stiprių popiežiaus frazių, pasakytų per PJD:

„Laimė, kurios jūs ieškote, turi vardą, veidą: tai yra Jėzaus, kuris jūsų laukia Eucharistijoje.“ „Nebijokite imituoti Jėzaus! Nebijokite gyventi ir atiduoti savo gyvenimą!“ „Popiežius jums dėkoja už jūsų meilę ir jus vadina džiaugsmo ambasadoriais, kurių taip trūksta pasaulyje.“

Jaunimo dienų Madride tema buvo kvietimas „išsiskirti Kristuje ir tvirtai stovėti tikėjime“. Tai tikra gyvenimo programa. Per baigiamąją maldą pati gamta mus pabrėžino rimtai priimti šiuos žodžius: smarki audra 20 minučių sustabdė ceremoniją ir popiežiaus pamokslą. Vėjo stiprumas pridarė nuostolių (laimei, nebuvo aukų) ir keletą akimirų manėme, kad chaosas įsigalės ir ceremonija bus nutraukta. Vis dėlto po 20 minučių vėjas nurimo, lietus nustojo lijęs ir Švč. Sakramentas buvo išstatytas. Tai, kas mane palietė, buvo susikaupimas ir tylą, kuri vyravo minioje, kuri ką tik mirko audroje. Kaip kad ir Evangelijoje, Jėzus atėjo pas mokinius, išgąsdintus audros. Šiuo stipriu momentu, tarsi Jėzus mums sakė, kad Jis pasilieka šalia mūsų net ir sunkiais gyvenimo momentais ir kad mes privalome Jame išsiskirti, kad atsilaukytume prieš vėją!

Brolis Mišelis

PILIGRIMYSTĖ Į ČENSTACHOVĄ

Šia vasarą su broliu Vidu ėjome į piligrimystę į Čenstachovos šventovę. Čenstachova yra Lenkijos dvasinė širdis. Žmonės eina ir važiuoja prie seno bei švento Mergelės Marijos paveikslo. Eidami norėjome stiprinti mūsų ryšį su Marija. Mūsų kuprinė buvo pilna maldos intencijų, už kurias meldėmės tiek eidami, tiek ir prie Mergelės Marijos paveikslo, esančio Jasna Goros vienuolyne.

Dar keliaujant autostopu mus sužavėjo žmonių gerumas. Visi norėjo padėti, nors ir susišnekėti „nebuvo pyragai“: retai pasitaikė kalbančių angliškai, išskyrus didmiesčiuose.

Aš taip pat atradau, kaip esu labai mylimas visų savo brolių ir seserų bei savo šeimos. Mano gyvenimas jiems brangus. Be to, suvokiau žmogiško gyvenimo pažeidžiamumą ir tai, kad yra privaloma kiekvieną dieną išgyventi taip, tarsi ji būtų paskutinė. Dabar aš neturiu kito troškimo, kaip tik atiduoti Jėzui savo gyvenimą, kaip ir Jis už mane atidavė savąjį.

Brolis Olivier

NAUJIENOS IŠ MISIJOS KONGE

Broliai ir seserys bei brangūs draugai,

Koks džiaugsmas jus pasiekti šiomis keliomis naujienomis. Roger (tar. Rožė) ir Bienaime (tar. Bienemė) vizos buvo atmestos, todėl negalėjome prisijungti prie jūsų Madride Pasaulio jaunimo dienose. Bet galiausiai taip buvo Apvaizdos sutvarkyta, nes veiklos 4 broliams yra per akis. Taip, išties „Pjūtis didelė, o darbininkų maža.“ (Lk 10, 2)

Mes ir toliau tęsiame maldos ir evangelinio gyvenimo misiją. Nuolatos esame su Jėzumi Švč. Sakramente, liturgijoje bei su Jėzumi, esančiu

Brolis Paskalis ir Marija, našlė, kuriai broliai padeda

vargšuose, kuriems bandome padėti. Kiek mūsų galimybės leidžia: teikiame finansinę paramą sveikatos priežiūrai, mokymuisi, pasiūlome apmokamą darbą, dėka neseniai pastatytame šv. Bakitos centre mokome norinčius jaunuolius ir vaikus. Bet mūsų misiją sudaro ir tiesioginis Evangelijos skelbimas. Regione, kuriame gyvename, evangelizuoti buvo pradėta tik prieš 100 metų. Šiandien dideliu mastu plinta įvairios sektos – 12 vien mūsų kaimynystėje, taip pat atsiranda daugybė netikrų pranašų.

Susidūrus su tuo maldos nebepakanka. Reikia kuo skubiau mokyti tikėjimo pagrindų. Štai todėl bandome atsakyti į Kristaus kvietimą: „Tad eikite ir padarykite mano mokinius visų tautų žmones... mokydami laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs.“ (Mt 28, 19-20) Mes apeiname kaimynystę, kad susitikime su žmonėmis, einame pas nuklydusias avis. Šie susitikimai tampa biblinės katechezės proga konkrečioje vietoje. Tai mus verčia gerai pažinti Bibliją ir Katalikų Bažnyčios tradicijas turtingumą tam, kad “mokytume, bartume, taisytume, auklėtume teisumui” pagal Dievo Žodį, kam mus ir kviečia šv. Paulius (2 Tim 3, 16). Stovyklos, kurias organizuojame pas mus, taip pat yra proga

formuoti jaunuolių ir vyresnių tikėjimą. Žemiau pridedu jums laišką nuo Roger, jauno mūsų bendruomenės kandidato. Jis šį laišką parašė PJD dalyviams, jose turėjo ir pats dalyvauti, jei jo vizos prašymą būtų patenkinę.

Brolis Paskalis

Brangūs draugai,

Šių Pasaulio jaunimo dienų Madride proga norėjau pasidalinti savo džiaugsmu galėdamas jums rašyti ir taip paliudyti mūsų bendrystę su jumis, kurie atvykote iš visų pasaulio kampelių.

Aš vardu Roger Fala, esu jaunuolis iš Šv. Damijono grupės ir dirbaujosi kartu su broliais socialiniame šv. Bakitos centre. Aš esu bibliotekininkas ir taip pat duodu raštingumo pamokas.

Roger duoda raštingumo pamokas Lydie ir Gaylor.

Kiekvieną popietę mes su 6-12 metų vaikais žaidžiame įvairius mokomuosius žaidimus. Tai nuostabi veikla! Nuo to laiko, kai prieš šešerius metus, tapau Šv. Damijono grupės nariu, išgyvenau keletą Kristaus meilės patirčių. Savaitgaliai pas brolius vieną kartą per mėnesį su kitais jaunuoliais, stovyklos per didžiąsias liturgines šventes, misijos – tai man yra tikra malonė. Aš taip pat atradau džiaugsmą evangelizuoti. Anksčiau maniau, kad tai tik kunigų ir misionierių reikalas.

Bet vieną dieną nustebau, kaip pats ėmiau savo broliams pasakoti apie Kristų, liudyti apie Jo meilę vienoje brolių organizuotoje misijoje Kikvito parapijoje. Iš tiesų, man buvo nauja eiti nuo durų prie durų ir paprasčiausiai sakyti, kad „Jėzus tave myli“ ir kad Jis atidavė savo gyvenimą už tave. Būtent brolių iniciatyva dalyvavau šioje misijoje. Aš esu laimingas galėdamas visiems kongiečiams kalbėti apie Jėzaus meilę, kviesti jaunuolius prisijungti prie maldos grupės. Aš didžiuojuosi, kad esu kataliku šį dešimtmetį, kai Kongo Katalikų Bažnyčia patiria atgimimo bažnyčių, sektų, kurios kiekvieną dieną atsiranda ir išnyksta, invaziją. Pabaigoje, aš jūsų visų prašau melstis už Kongo jaunimą ir Tiberiados brolių misiją čia. Tegu Viešpats jus sergi ir saugo.

Maldos bendrystėje, Roger

PASAULIO JAUNIMO DIENOS (PJD) MADRIDE

Rugpjūčio mėnesį mes dalyvavome Pasaulio jaunimo dienose, kurios vyko Madride. Buvome 45 asmenų grupė, tarp kurių buvo du broliai bei dvi seserys. PJD – tai visada stipri visuotinės Bažnyčios patirtis: atsidurti tarp beveik dviejų milijonų jaunų krikščionių padrasina kiekvieną, kartais kasdienybėje besijaučiantį vienišu. Daugelis mūsų galėjo suprasti, kad Kristus mums duoda šeimą – Bažnyčią ir kad šią šeimą sudaro milijonai žmonių. Broliškumo su jaunuoliais, kurių prieš tai nepažinojom ir kurių, be abejonės, niekada daugiau nepamatysim, patirtis parodė, kad Dvasia, gyvenanti Bažnyčioje, griaua sienas ir leidžia vieniems kitus priimti nepaisant skirtumų.

Jaunuoliai džiaugiasi susitikę visi kartu Barselonoje po kelionės mažomis grupelėmis.